

PROMĚNY, ANEB JSME SMRTELNÍ

Návrh nového atria a pobytových teras na Vinohradské 230 v Praze vycházel z požadavku investora zpříjemnit jednotvárné plochy nehostinné administrativní budovy a vytvořit zde přátelskou atmosféru. Zahradní architekt Ing. Zdeněk Sendler se při svém návrhu nechal inspirovat i názvem nadace, která v budově sídlí – Proměny. Tato nadace pomáhá rozvoji městské zeleně, zapojuje veřejnost a zlepšuje povědomí společnosti o architektuře, krajinné tvorbě a vlivu prostředí na člověka. V budově ovšem také sídlí celá řada firem a institucí, které symbolizují finance, luxus a moc. Navzdory tomu, nebo snad právě proto vzniklo před budovou atrium, které symbolizuje pomíjivost života a upozorňuje na sílu přírodních procesů a člověka jako jeho nedílnou součást.

PARK ROKU 2013

PARK ROKU

CENA VÁCLAVA WEINFURTERA

INVESTOR: Vinohradská 230 a.s.,

PROJEKT: Ing. Zdeněk Sendler

ZHOTOVITEL:

Zahradní Architektura Kurz s.r.o.

DALŠÍ ZHOTOVITELÉ: Ing. Petr Holík,
ARCHTEX s.r.o., SETEC s.r.o., Jiří Jurčo
– Kovovýroba, Arnošt Doskočil – Truhlářství, AB-VODA Hoffmann

Ing. Václav Weinfurter (1952–2006) patřil k zakladatelům soutěže o nejlépe realizované dílo v oboru zahradní a krajinařské tvorby. Byl renesanční osobností schopnou obsáhnout naši profesi od filosofických výšin k zájmu o nejmenší zahradnický detail, který dílo dotváří i o údržbu, která zajišťuje tomuto dílu život pro další generace. Porota soutěže Park a Zahrada roku 2013 udělila cenu nesoucí jeho jméno dílu „Proměny, aneb jsme smrtelní“. Na diplomu, který obdrželi tvůrci a investor tohoto díla, je text jedné SMS, které Václav rád posílal svým přátelům:

Dar „čtení“ prostoru, staveb,
krajin, světů a životů - přeji.
Schopnost reflexe duše,
rozvoje své přirozenosti
a uchopení vlastní neopakovatelnosti.
Sílu být tím, čím jsme.

Základním prvkem atria volně přístupného z ulice je zvýšený obdélník orámovaný ocelovými pláty doplněnými dubovými hranoly, které procházejí jeho stěnou. Z tohoto objektu vyrůstají nerezové sítě za-

rodním osvětlením, spočívajícím v soustavě závěsných, volně se pohybujících zrcadel. Ta v různých úhlech odrážejí sluneční paprsky do stinného atria. V místě výtahu vytvářejí prostorovou iluzi vznášejících se „motýlů“

plachty, které jsou součástí nerezových sítí. Okolní zpevněná plocha navazuje na stávající chodník a tvoří s ním jednotný komplex. Úprava atria je komponována jak pro lidi z „ulice“, tak i pro návštěvníky a „obyvatele“ vlastní budovy. Ti díky pohledům z jednotlivých pater a z výtahů mohou vnímat proměnu obzvláště dynamicky.

Při úpravě pobytových teras v budově byly využity stejné materiály jako v atriu – dřevo, textilní střechy, korten. Realizace celého díla se ujala firma Zahradní Architektura Kurz s.r.o., která koordinovala celou řadu odborných profesí.

OČIMA PROJEKTANTA ING. ZDEŇKA SENDLERA

Pro mě je úžasný pocit, že se najde investor, který soukromý prostor na lukrativním místě v Praze nezavře skleněnou zrcadlovou stěnou a neudělá si atrium pro sebe, ale nabídne jej všem. A ještě je ochoten naslouchat filosofickým úvahám o pomíjivosti života.

A také je úžasný pocit, že se najde zahradnická firma Aleše Kurze, která dokáže vystupovat jako generální dodavatel, všechny profese a technologie zajistí a dodá v nad-

věšené na konstrukci střechy s popínavými rostlinami. Vlastní plocha zeleně je tvořena kombinací půdopokryvných travin, kapradin a mechů doplněných tvarově upravenými segmenty odumírajícího dřeva se saprofytickými houbami. Dřevo se působením vody, vzduchu a saprofytických hub postupně rozkládá a stává se zdrojem života pro nové organismy a rostliny. V malém měřítku je tak naznačen věčný koloběh života, v němž hrají velké peníze, drahá auta či jachty jen zanedbatelnou roli.

Celý komplex je doplněn mlhovými tryskami sloužícími jako určitý katalyzátor. Vyvýšený záhon je jemně modelován a současně výtvarně upraven jako živý přírodní obraz navazující na interiérovou vegetační stěnu. Atrium je doplněno scénickým umělým i pří-

standardní kvalitě. Tím získá u investora patřičný respekt, a to nejen pro sebe a svoji firmu, ale i pro celý náš zakomplexovaný obor. Tak to vidím já, starý bard, který si podobných situací sakra cení.

OČIMA REALIZÁTORA ALEŠE KURZE

Postavení zahradního architekta bylo v tomto případě naprosto zásadní, protože měl plnou důvěru a podporu investora. Od toho se potom odvíjela i naše pozice, kdy sice termíny byly šibeniční, včetně práce v zimě, za mrazu, deště a sněhu, ale během realizace nás začali všichni brát jako minimálně rovnocenné partnery. Důležité bylo, že jsme nenabídli nepřiměřeně nízkou cenu a nemuseli proto potom hledat způsoby, jak rozpočet navýšit a prodloužit termín.

Jak to bývá u střešních zahrad, které se rekonstruují, začala během stavby protékat hydroizolace. Při nástupu jsme u takto drahé stavby doporučovali celou střechu zaizolovat znovu, ale z časových důvodů se to nepodařilo. Do nově zrekonstruovaných kanceláří začalo zatékat při každém větším dešti nebo závlaze rostlin. Na střeše už byl navezen veškerý substrát a vysazena část rostlin. Po odkrytí části rostlin se našla místa, kterými dovnitř teče, ale naštěstí to nebylo naší vinou. Před deseti lety, kdy se hydroizolace prováděla, byl totiž pod ní špatně ukotven polystyren a kotvy začaly propichovat hydroizolaci. Střecha se nesundávala celá, pouze se opravila a zatím do ní neteče...

O veškerou zeleň se dále staráme a reagujeme na požadavky investora. Je příjemně překvapen, že mu konečně rostliny na střeše rostou a nejenom živoří. Při diskusích nad projektem chtěl původně na střeše neprůhledné ploty, ale dostal jenom popínavé rostliny a keře. Teď je spokojen s intimním prostředím na střeše a spíše chce, abychom některé popínavé rostliny více seřezávali, protože přestává být vidět logo na fasádě budovy.

Text redakce s příspěvím
Ing. Zdeňka Sendlera a Aleše Kurze
Foto archiv autorů

